

13.7.58, יום א'

בבוקר ישיבת הממשלה - כמעט כולה, וחפצם עד שעה שהים וחצי אה"צ,
מוקדשת לבעיית הרישום. הצעה כי בן הערובה שחוריו רוצים לרשום אותו כיהודי
יהיה נימול. ברזילי איים שאם זה יתקבל יצאו מהממשלה. אחר כך הציע לרשות
הדיון לשבוע, אבל אמרתי לו כי זה לא יתכן כי ביום ב', לכל המאוחר ביום ג',
הענין יוכרע בכנסת. בר-יהודה דרש להחליט מיד, הרוב החליט לכנס ישיבת
ביום ו' בבוקר ולהחליט.

בערב נתכנסה סיעתנו - עם רב. סקרתי על השתלשלות הענינים ופגישותי
עם ורמזטיג ושמירא. חלק גדול, קצת יותר ממחצית החברים, לא הסתפקו בהצעה
ודרשו גם שבילח לילדה. הוחלט עלי הדיון עם הדתיים - מבלי הכרעה בעצם השאלה.
בין "המטבילים" אחיה גם גיורא, ובחוס רב. ישבנו עד אחרי חצות.

14.7.58, יום ב'

בשבע בבוקר נפל רעם ברדיו: הסכה בעיראק. עבר איל אלה נחרג, קצינים
חדשים תפסו השלטון. לעהוני הבוקר הידיעה עוד לא הגיעה, במשך היום נודעו
עוד פרטים. לאור התפתחות הרע סכנות זו ראייה צורך לחסל צרת הרישום
וניסחתי הצעה ושלחתי אותה לכל חברי הממשלה. היא אומרת: "יש בדעתי להביא
מחר לישיבת הממשלה הצעה החלטת לימות כוחי להודיע בכנסת (בסוף נאומי או
בלי נאום) כי הממשלה קבעה ועדה של שלושה: ראש הממשלה, שר הפנים ושר
המשפטים לנסח הנחיות רישום לילדי נשואי הערובה שחוריה רוצים לרשום

ילדיהם כיהודים". ועדה השלושה השמע חוות דעת של חכמי ישראל (בארץ ובחו"ל ובנידון זה יתנסה הוראות רישום שיחאימו למסורת המקובלת בכל חוגי היהדות, האדוקים, החופשיים ולתנאים המיוחדים של ישראל כמדינה יהודית ריבונית שמוכנה בה חופש מצפון ודת וכמרכז לקבוץ גליות.

עד כאן ההודעה.

אין בדעתי לנהל כל מו"מ עם נציגי המפלגה הדתית הלאומית על חזירת לממשלה. אם הם רוצים לחזור - יפנו הם לממשלה".

- בעטד בבוקר המריא הנשיא מלוד להולנדר ולבלגיה ונסעתי ללוואו. חיו כמעט כל חברי הממשלה, אלופי הצבא, כל השגרירים והמון. מיד חזרתי לירושלים.

- לאחר שרוזן קבל אגרותי הזמנתיו אלי. הוא עומד על החזרת הדתיים, לבל נושא להצעהי. חזני פנה לבר-יהודה שישהה ההוראות שלו לתצי שנה ויחזרו. הזמנתי גם בר-יהודה לשיחה. בא גם נמיר. הסברתי מדוע אין אני רוצה להתזירט. הייתי מחפיר את בודג, אבל משרד הדתות ומסרד הסעד לקויים באופן מחפיר, וביודעים איני יכל להמשיך מצב זה, ואין טעם להשיב את שטירא ולהתחיל בו מלחמה. בר-יהודה שאל מה יהיו ההנחיות בינתיים - עד שנביעץ עם "חכמי ישראל" אטרחי שהשלשה יחליטו. הדבר יוחלט מחר.

- לשש וחצי הזמנתי את שילוח, גולדה, מטי, חיים ויצחק לרין על המצב המסוכן שנוצר עקב ההפכה. מטי סקר המאורעות והעריך אותם. מחירות המעולת, הביצוע המלא והמינויים מוכיחים שהכל היה כחוכנן ומוכן! צו ביטול המלוכה, מנוי רמטכל, ראש ממשלה, שנוי שם החטיבות (יש 3 דיוויזיות בעיראק),

העברה לפנסיה של אנשי אחרון, החגובה המידית של מצרים וסוריה - כל אלה מוכיחים שהיה קשר מאורגן יפה כחוק מבט אמיץ עם ק"מ צה"ל היה מסתובב לפני זה גם בירדן, אבל דוכא. שלישו של חוסיין היה מעורב בהפכה. בירדן יש גל גדול של מאסרים.

מסעלת ההסכה מורכבת משלושה גופים: קצינים חפשיים, מפלגה לאומית רימוקרטית (מעין סוציאליסטית - בעת) ואיסתיקלאל (ימניים ודתיים).

המשטר הקודם נסען על בעלי אחוזות גדולות, וביניהם היה גם בצבא.

יש בעיראק שלוש דיוויזיות - בצמון, במרכז, בדרום. ההפכה יצאה מהדיוויזיה

השלישית החונה במרכז (בבגדד). על חיל האוויר לא ידוע כלום מה כיוונו.

שדות התעופה סגורים. בעלי האחוזות הגדולות מרוכזים בדרום.

הקורדים היו שקטים כל הזמן. קהירו פתחה מחדש קורדי. עכשיו שני

קורדים בממשלה. נהרגו עבדאלה עילמי, מאדיל ג'מילי, על-נורי סעיד. לא ידוע

דבר. לנורי סעיד יש נכדי יהודי בחיפה. לבנון חיחה אשה (או פילגש) יהודית.

היא עכשיו פה. הבן מתחנך ביהודי.

יש שלוש חתנות רדיו בעיראק. בשתיים נשתנו הקריינים,

באחר - מועלים הקריינים הישנים.

חוסיין נאם בצהרים בעמך נגד הפושעים בעיראק טאנים יראה". הוא

מינה עצמו סלך על עיראק, והעלה את חבון סג'אלי למפקד על כל צבא עיראק.

לרעה מאטי אין אפשרות להחזיר הגלגל אחורה, אם כי יחכן שיהיו עוד

חגרות פנימיות.

ממשלה עיראק פנתה לחיילי עיראק שבלבנון לעבור למורדים.

ההפכה עלולה להשפיע על סעודיה, לוב, ירדן, סודן. בלבנון יתחזקו

המורדים. קע"מ שליט עכשיו לא רק על מעבר הנפט אלא גם על מקורותיו.

הנסיכיות שעל החוף הפרסי ווראי יהיו בנוטלים.

אין עוד נשיא לעיראק. "יו"ר מועצת הריבונות" הוא מוחמד נגיב

אל רביעי. היה ממקד הדיוויזיה השלישית. האיש המרכזי הוא עבד אל כריס

קאסם, בן 44. במלחמת הקוממיות היה ממקד גדוד בקלקיליה. הוארו עכשיו

אמיר לווא והוא ראש הממשלה ושר בטחון בפועל.

שאלתי את חיים על כוחותינו המגויסים: יש לנו חטיבת אחת חי"ר -

3 גדודים, חטיבת צנחנים - 2 גדודים, עשר פלוגות נחל במשקים, יחידת

מיעושים, חטיבת שבע (שריון) - 3 גדודים - 8 פלוגות, 4 גדודי תותחנים,

גדוד מהגייס. חיל האוויר כמצב הכן. חיים רוצה לכבוש הר חברון ורכסי צפון

ירושלים עד שכם. הצעם הערבים לא יברחו.

הצענו קודם כל צעדים מדיניים, ואבן נמצא בלונדון או בדרך הנח.

ובכן ציוויתי לטלגרף להוצוג שינסה לראות מיד את המזכיר או עוזרו כי נוכח

סכנת כיבוש כל המח"ה לרבות סודן, סעודיה ולוב וחדירה הסובייטים - להפעיל

מיד את פרס ותרכיה בעלי-ברית עיראק לדכא את המורדים שתפסו השלטון, ולחזק

את סודן.

לדרוש מארה"ב, נוכח הסכנת הנשקפת לנו, נשק סנקים ומטוסים ונשק

אנטי צוללות.

לענות לארסור שיחקשד מיד עם בן דונקלמן שיפעל מיד ובמרץ את בסט
ומוח שנשיב נשק מקנדה.

פנינו לזילבר שיטלגרף לפריס שחחיש חפגישח בין גולדה ודי-גול.
חזמנתי אלי הערב את לוטון, והוא יהיה אצלי ב-9/2-10. שמעון יסע מיד
לאיטליה להשיב הנשק ויברר עם אשכול האמצעים הכספיים. אם פגישת גולדה
עם די-גול לא תוחש - יבש שמעון מיד גם לצרפת להשיב נשק (סופר מיסטרים
ועוד).

15.7.58, יום ג'

בחשע בבוקר באה גב' ברברה סלט, מיופה כוח בריטית (השגריר אינו
בארץ) וקיבלה כשש בבוקר חוראת ממסלתה לראומי ולשאל אם,
במקרה שברישניה חראח צורך לחטים צבא לירדן, נרשה לחם לטוס דרך ישראל?
אמרתי לה שאנו כמובן מעונינים בעצמאות ירדן ובמניעה כיבושה ע"י נאצר,
אבל איני יכול לענות על שאלה בלי דיון בממשלה.

- בעשר נחכנסה הממשלה לדון על "הטשבר" - אבל מסרתי כמובן על ההסכח
וסכנותיה על הצעדים שהחלטתי לנקוט להשגת נשק.

אחר כך דנו בהצעת. מפ"מ חצביעה נגד, אה"ע נמנע, וקיבלתי תיקון של
רוזן להוסיף אחרי "אדוקים וחומשים" חמלה "לזרמיחם".